

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI
OSIEDLA DOJLIDY GÓRNE W BIAŁYMSTOKU W REJONIE
ULIC ZABŁUDOWSKIEJ I STOCZNI GDAŃSKIEJ**

opracowanie:
mgr inż. Elżbieta Drożdżal

mgr inż. Kamila Misiewicz

Białystok, 10 maja 2021 r.

Urząd Miejski w Białymstoku

Departament Urbanistyki

Zespół Projektowy Komunikacji, Infrastruktury Technicznej

i Ochrony Środowiska

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	4
1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele.....	4
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku.....	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku	8
1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.....	10
1.2.4. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030.....	12
1.2.5. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022	12
1.2.6. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024	13
1.2.7. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego	14
1.2.8. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	16
1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	16
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	17
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	18
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	19
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	19
5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu	19
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu	27
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	27
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	28
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA	29

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.....	32
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	35
10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi	35
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	37
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU).....	40
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	41
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	45
SPIS RYSUNKÓW	47
SPIS TABEL	48
SPIS ZDJĘĆ	48
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	48

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XLIX/746/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r.

Teren przedmiotowego projektu planu poddawanego strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko dotyczy obszaru objętego uchwałą Nr XLIX/746/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej (rys. 1).

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247). Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Projekt planu obejmuje teren o powierzchni ok. 14,95 ha, położony na osiedlu Dojlidy Górne w Białymstoku pomiędzy ulicą Zabłudowską, Stoczni Gdańskiej i Wodną oraz doliną ciekłu spod Zagórek.

Potrzeba sporządzenia projektu planu jest podyktowana przede wszystkim z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, głównie mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego.

Tereny objęte opracowaniem wymagają określenia spójnych zasad zagospodarowania uwzględniających położenie w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju.

Na niewielkiej części przedmiotowego obszaru obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górny w Białymstoku (obszar systemu przyrodniczego miasta), uchwalony uchwałą Nr XXX/342/12 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia z dnia 25 czerwca 2012 r. Konieczna jest korekta jego ustaleń w zakresie dostosowania do obecnych rozwiązań komunikacyjnych (skrzyżowanie ulicy Stoczni Gdańskiej i ulicy Wodnej).

Na przedmiotowym obszarze przewiduje się głównie utrzymanie funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej o ekstensywnym charakterze, ustalenie zasad lokalizacji niezbędnych obiektów o funkcjach usługowych, a także określenie zasad obsługi komunikacyjnej.

Projektowane funkcje terenu w omawianym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

- tereny o symbolach **1.1U,UC** i **1.2U,UC** przeznacza się pod **zabudowę usługową, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **2.1U** i **2.2U** przeznacza się pod **zabudowę usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **3.1MN,U** i **3.2MN,U** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **od 4.1MN do 4.4MN** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **5KP,IT** przeznacza się pod **ciąg pieszy oraz ciąg infrastruktury technicznej** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,

- tereny o symbolach **1KD-G** (ul. Zabłudowska), **2KD-L** (ul. Stoczni Gdańskiej), **3KD-D** (ul. Wodna), **4KD-D** (ul. Perłowa), **5KD-D** (ul. Zatokowa) przeznaczają się pod **drogi publiczne** wraz z infrastrukturą techniczną oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **od 6KDW do 8KDW** przeznaczają się pod **drogi wewnętrzne**.

Na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się:

- 1) lokalizacji usług z zakresu usług pogrzebowych, spalarni i spopieliarni zwłok,
- 2) funkcji związanych z gospodarką odpadami, w tym: z utylizacją, unieszkodliwianiem, zbieraniem (magazynowaniem), przechowywaniem i przetwarzaniem odpadów.

Istnieje możliwość realizacji inwestycji gminnych zawartych w omawianym projekcie planu miejscowego ze środków własnych Gminy Białystok z wykorzystaniem funduszy UE oraz środków zewnętrznych, jednak trudne jest to do dokładniejszego sprecyzowania na obecnym etapie procedury planistycznej.

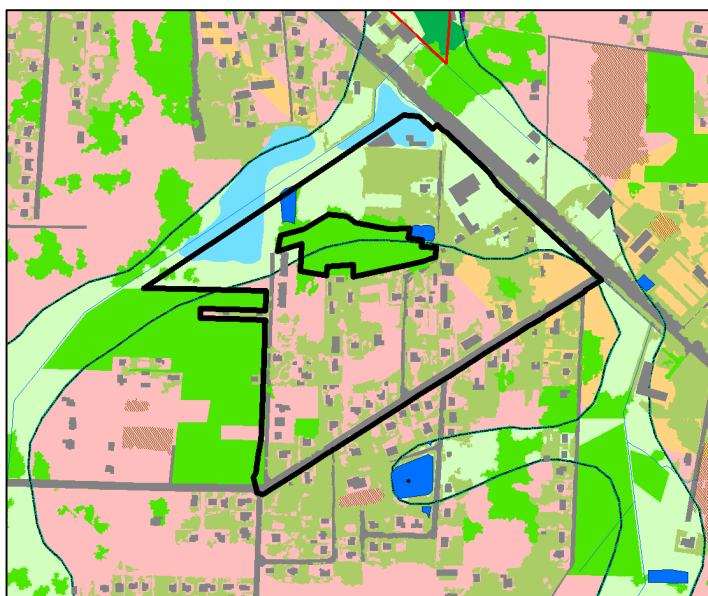
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej powiązany jest z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

Wnioski wynikające z uwarunkowań ekofizjograficznych dotyczące omawianego obszaru:

- Mapa przydatności terenu do funkcji użytkowych w *Ekofizjografii Białegostoku* (2012) przedstawia zagospodarowanie omawianego obszaru pod względem przydatności do zabudowy w głównej mierze jako średnio korzystny i w mniejszym stopniu - jako o dobrych warunkach fizjograficznych (rys. 2). Północną część opracowania obejmuje dolina rzeczna o niekorzystnych warunkach do zabudowy (wysoki poziom wód gruntowych, nienośne grunty). Obszar doliny postuluje się do utrzymania i zagospodarowania na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, z przeznaczeniem pod teren zieleni urządzonej. W północno-zachodniej części analizowanego terenu występuje teren podmokły doliny rzecznej z naturalnymi ekosystemami do wykorzystania w charakterze zieleni urządzonej lub ochrony konserwatorskiej. Należy zauważyć, że w części północnej opracowania (przy ul. Zabłudowskiej) znajdował się podobny obszar wskazywany do zachowania, ale w wyniku zabudowy i utwardzenia terenu spowodowano utratę jego właściwości, ograniczono rozmiar (obecnie obejmuje zasięg poza obszarem projektu planu).
- Zachowanie, odbudowa i powiększanie udziału terenów, na których możliwa jest infiltracja, retencja wód opadowych, a także ochrona przed zabudową zachowanych jeszcze w dobrym stanie fragmentów doliny rzecznej jest najtańszym, prawie bezinwestycyjnym sposobem na poprawę/nie pogarszanie stanu gospodarki deszczowej w Białymstoku (szczególnie podczas opadów nawalnych). Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Powierzchnie te w dolinach rzecznych pełnią jednocześnie rolę odbiorników wód z kanalizacji deszczowej.

**Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta
na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska**

- Drobnopowierzchniowe tereny leśne oraz tereny z zaawansowaną sukcesją leśną, dla których proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystanie w charakterze urządzonej zieleni wysokiej
- Tereny zalewowe i podmokłe dolin rzecznych z naturalnymi ekosystemami lub ich wykorzystanie w ochronie konserwatorskiej i w charakterze zieleni urządzonej
- Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

- Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych
- Zieleń osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Grunty rolne preferowane do utrzymania użytkowania rolniczego

- Tereny użytków rolnych dla których preferuje się aktualną formę użytkowania

Potencjalne tereny inwestycyjne

- Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy
- Tereny o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

- Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

- Miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: *Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)*

- Potrzebna jest adaptacja i przystosowana na potrzeby rekreacyjne znajdujących się na terenie miasta obiektów przyrodniczych. Za pomocą zieleni należy uzyskać powiązania pomiędzy kompozycjami osiedli z otaczającym krajobrazem. Rozwiązaniem mogłoby być

przystosowanie do celów rekreacyjnych dolin rzecznych. Propozycja jest zgodna z tezą, że zbiorowiska roślinne mają nie tylko walor ekologiczny i estetyczny, ale są czynnikiem wpływającym na poprawę warunków życia ludności.

- Naturalne i półnaturalne ekosystemy w dolinach rzecznych podlegają ciągłej degradacji w związku z presją urbanistyczną. Tereny te należy wykorzystywać na cele rekreacyjne, uszczuplanie tych obszarów grozi utratą potencjalnych terenów zieleni urządzonej w przyszłości.

1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych.

Zgodnie ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* przedmiotowy obszar, na terenie oznaczonym na załączniku graficznym do *Studium „Struktura funkcjonalno-przestrzenna”* (rys. 3), określony jest jako: tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, wspomagający system przyrodniczy, tereny aktywności gospodarczej. W północnej oraz zachodniej części opracowania występuje wspomagający system przyrodniczy oraz łącznik systemu przyrodniczego jako obszary wspomagające funkcjonowanie systemu przyrodniczego. Wzdłuż ulicy Zabłudowskiej i przedłużenia Skowronkowej wyznaczono korytarze ulic. W skrajnie północnej części analizowanego terenu określono miejsce centralne (osiedlowy ośrodek usługowy). Północny teren opracowania traktowany jest jako obszar rozmieszczenia obiektów handlowych o pow. sprzedaży powyżej 2000 m². Obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² związane z miejscami centralnymi powinny stanowić uzupełnienie oferty usługowej koncentrowanej w ośrodkach usługowych osiedli mieszkaniowych.

Funkcje podstawowe na terenach aktywności gospodarczej AG to m.in. zabudowa produkcyjna, zabudowa magazynowo-składowa, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych. Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych (usługi nierynkowe), tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacja, infrastruktura techniczna i istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

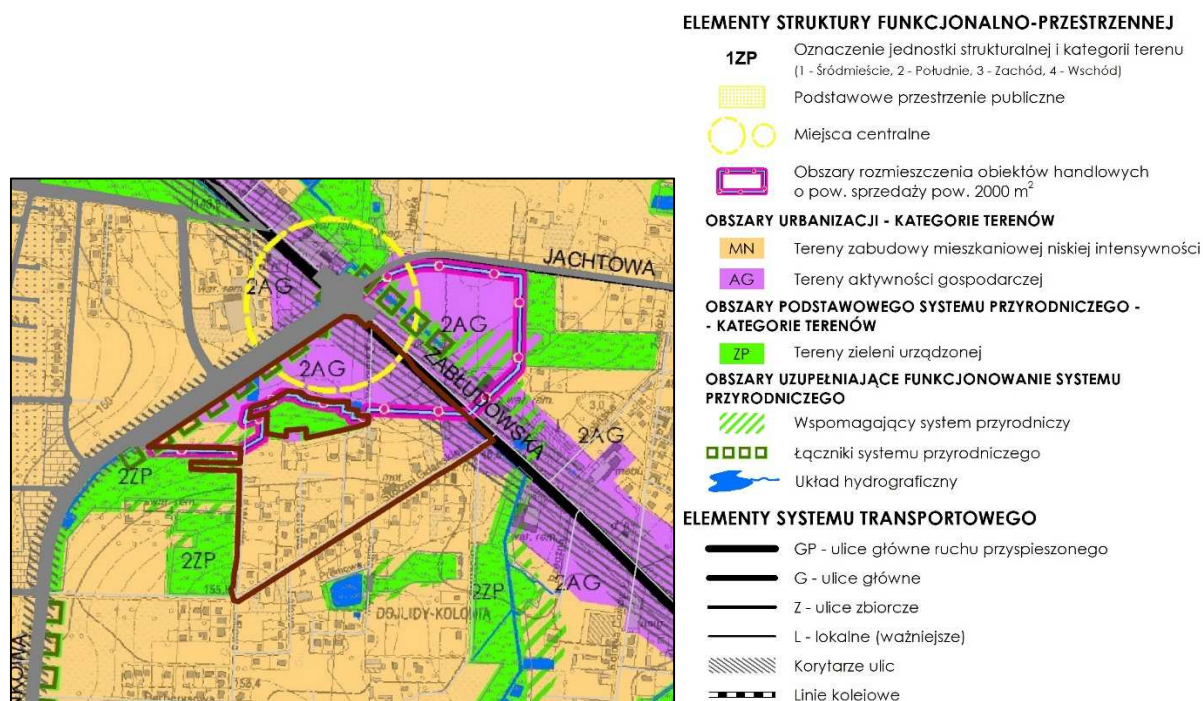
Funkcją podstawową na terenach zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności MN jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności, tereny lokalnych przestrzeni publicznych, tereny zieleni urządzonej, komunikacja, infrastruktura techniczna, istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Jednym z elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej Białegostoku jest system przyrodniczy miasta. Są to celowo wyodrębnione obszary o specyficznych cechach, zidentyfikowane i wyznaczone na podstawie opracowania ekofizjograficznego.

W celu zachowania funkcji podstawowej systemu przyrodniczego miasta i stworzenia optymalnych warunków życia mieszkańców określono zasady zagospodarowania zapewniające jego ciągłość przestrzenną i funkcjonalną w relacji z regionalnym i ponadregionalnym układem powiązań przyrodniczych.

Kierunki zmian w zagospodarowaniu obszarów systemu przyrodniczego miasta to:

- 1) zachowanie i tworzenie ciągłości przestrzennej przyrodniczej struktury miasta Białegostoku w relacji z terenami aktywnymi przyrodniczo położonymi poza jego granicami,
- 2) wyeksponowanie w strukturze miasta obszarów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych oraz ochrona tych terenów przed dewastacją,
- 3) wskazanie obszarów miasta, gdzie sposób zagospodarowania będzie podporządkowany funkcjom przyrodniczym,
- 4) ochrona i zagospodarowanie rekreacyjno-wypoczynkowe terenów leśnych,
- 5) realizacja nowych terenów zieleni urządzonej,
- 6) ochrona istniejącej i wprowadzenie nowej zieleni towarzyszącej obiektom budowlanym oraz zieleni osiedlowej, w tym towarzyszącej ulicom i placom,
- 7) kształtowanie głównych i lokalnych powiązań przyrodniczych,
- 8) tworzenie optymalnych warunków zamieszkania, pracy i wypoczynku.

Rysunek 3 Wyrys ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*

Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozaprzyrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważone. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane. Wspomagający system przyrodniczy tworzy w projekcie planu teren częściowo zurbanizowany zabudowy mieszkaniowej, z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej, łączący dwie enklawy obszarów podstawowego systemu przyrodniczego. Zainwestowanie tego terenu powinno być ograniczone ze względu na uwarunkowania ekofizjograficzne. Wyznaczony w *Studium* wspomagający system przyrodniczy w obszarze objętym opracowaniem został

częściowo zdegradowany terenem przeznaczonym na silnie zintensyfikowaną szeregową zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (wydaną na podst. decyzji o warunkach zabudowy).

Na obszarach wspomagających system przyrodniczy miasta należy dążyć do:

- 1) kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych skwerów, zieleni przydomowej, przyulicznej, osiedlowej z obszarami podstawowego systemu przyrodniczego (przebieg i zakres do ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego),
- 2) zagospodarowania niewielkich powierzchniowo terenów leśnych i zadrzewień jako tereny zieleni urządzonej, z priorytetem zachowania istniejącego drzewostanu,
- 3) kształtowania zabudowy o charakterze ekstensywnym, z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej,
- 4) zachowania istniejących wartości krajobrazu kulturowego.

Łączniki systemu przyrodniczego są to tereny umożliwiające zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu podstawowego i wspomagającego, pełniące funkcje dróg zasilania, a także zwiększające oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane.

Łączniki systemu przyrodniczego to:

- 1) powiązania lokalne tworzone ze względu na ekofizjograficzne predyspozycje terenu (np. małe naturalne ciekі, kanały, rowy, zabagnienia oraz zbiorniki wodne, tereny zieleni towarzyszące ciągom pieszym i rowerowym) – dokładne granice i przebieg do ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
- 2) powiązania lokalne, świadomie wyznaczane w procesie planowania.

Na obszarach łączników systemu przyrodniczego należy dążyć do:

- 1) kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych terenów zieleni przyulicznej, zieleni towarzyszącej ciągom pieszym i rowerowym z obszarami systemu przyrodniczego,
- 2) kształtowania liniowych terenów zieleni (np. szerokie aleje z drzewami i krzewami, tworzącymi przestrzeń publiczną, ciągi spacerowe i rowerowe, elementy retencyjne) łączących tereny zieleni takie, jak: parki, skwery, lasy.

Funkcję łącznika systemu przyrodniczego będzie pełnił teren biologicznie czynny wzdłuż koryta ciekі przy projektowanym przedłużeniu ul. Skowronkowej, tuż za północną granicą opracowania. Rozwiązanie to zapewni w sposób minimalistyczny lokalne połączenia w obszarze dolin rzecznych oraz zapewni powierzchnię retencyjną.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie będą naruszać ustaleń *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*.

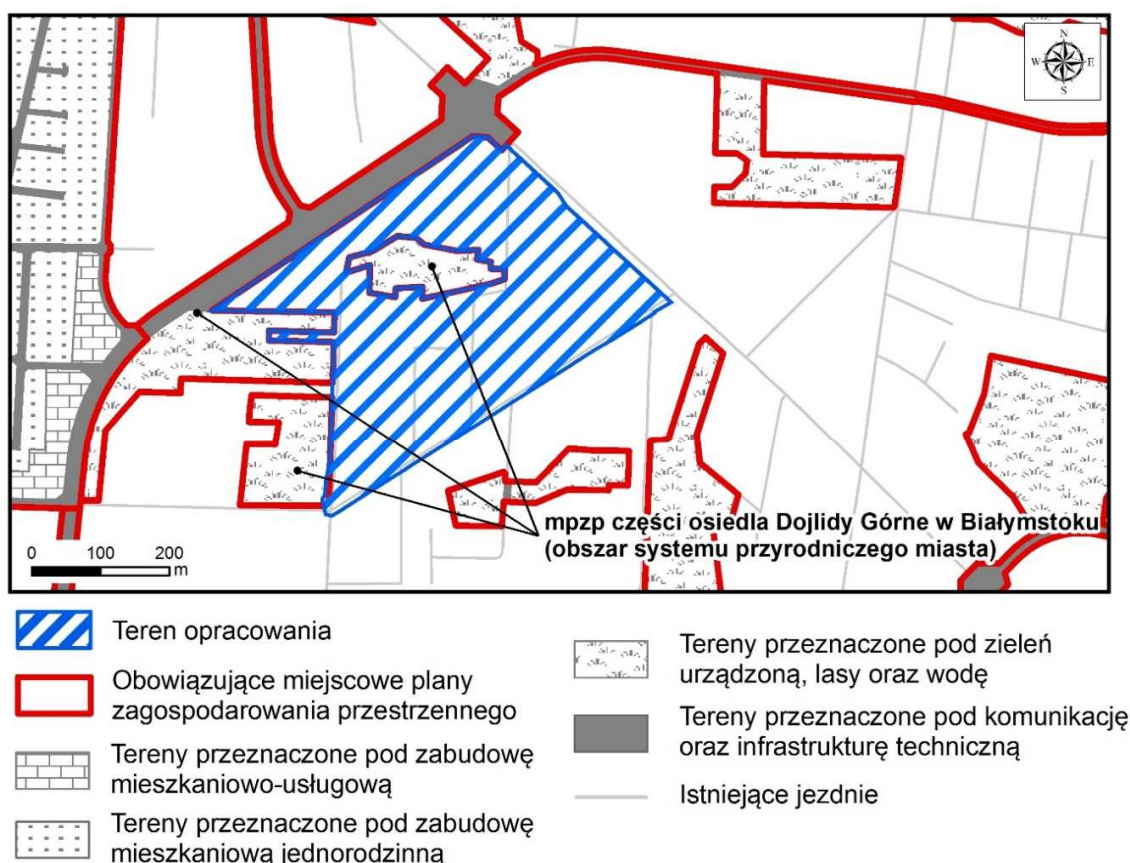
1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na niewielkiej, zachodniej części przedmiotowego obszaru (rys. 4) obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (obszar systemu przyrodniczego miasta), uchwalony uchwałą Nr XXX/342/12 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 czerwca 2012 r. Konieczna jest korekta jego ustaleń w zakresie dostosowania do obecnych rozwiązań komunikacyjnych (skrzyżowanie ulicy Stoczni Gdańskiej i ulicy Wodnej).

Ponadto omawiany projekt planu otacza obszar leśny przeznaczony zgodnie z ww. obowiązującym mpzp pod las oraz sąsiaduje od zachodu z terenami z ww. planu miejscowego przeznaczonymi pod zieleń urządzoną, lasy oraz wody. Wspomniany obowiązujący plan

miejscowy chroni enklawy zieleni, a szczególnie zachowuje ciągłość dolin rzecznych w celu utrzymania gruntów ułatwiających retencję wód, ułatwiających migrację zwierząt i roślin, zapewniających odpowiednie przewietrzanie miasta i higienę powietrza wśród urbanizującej się przestrzeni.

Obszar objęty projektem planu jest traktowany jako potencjalny teren do zabudowy, który w głównej mierze jest przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i mieszkaniowo-usługową, a zielen stanowi tu funkcję spajającą enklawy obszarów przyrodniczych chronionych ustaleniami obowiązującego już planu miejscowego oraz towarzyszy projektowanej zabudowie.

Rysunek 4 Obszar objęty projektem planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

Analizowany teren sąsiaduje od północnej strony z terenem przeznaczonym pod układ komunikacyjny.

Ustalenia omawianego projektu planu miejscowego nie będą konfliktowe względem ww. planowanego oraz zrealizowanego sąsiedztwa.

1.2.4. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białystok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami
- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Miasta Białystok są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Przeprowadzona analiza w MPA ukazuje, że na analizowanym obszarze nie są wymagane pilne działania w stosunku do zagrożeń klimatycznych w poszczególnych sektorach: gospodarki przestrzennej, wodnej, transporcie i zdrowiu publicznym. W sektorze gospodarki przestrzennej nadano średni priorytet działań adaptacyjnych w stosunku przed zagrożeniem opadami oraz upałami, a w gospodarce wodnej – przed chłodami. Pozostałe zagrożenia klimatyczne, jak zjawiska ekstremalne (burze i wiatr), susze, przymrozki, powodzie, cyrkulacja powietrza (zanieczyszczenie powietrza, przewietrzanie) stanowią niski priorytet działań adaptacyjnych w zdiagnozowanych sektorach w Białymstoku.

1.2.5. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zapisy projektu planu nie wpływają negatywnie na dążenie do osiągnięcia ww. celów *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022*.

1.2.6. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem *Programu* jest dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądaných kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
Jakość powietrza i ochrona klimatu	Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza - Rozbudowa systemu dróg dla rowerów i innej infrastruktury rowerowej (...); - Ograniczenie ruchu docelowego do centrum miasta; - Eliminacja ruchu, w tym tranzytowego z centrum miasta m.in. przez budowę obwodnic i dróg miejskich stanowiących dogodne połączenie między dzielnicami; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenie hałasem	Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego i przemysłowego;
Pola elektromagnetyczne	Ochrona społeczeństwa przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych;
Gospodarowanie wodami	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania, ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami; - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych.
Powierzchnia ziemi	Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Zasoby przyrodnicze	Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należytym stanie;
Zagrożenia poważnymi awariami	Doskonalenie systemu ochrony mieszkańców i środowiska przed skutkami poważnych awarii - Zapewnienie warunków do skutecznego usuwania skutków zagrożeń środowiska; - Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych.
Świadomość ekologiczna mieszkańców, edukacja ekologiczna	Podniesienie stanu świadomości ekologicznej mieszkańców. Kształtowanie postaw proekologicznych - Zapewnienie mieszkańcom informacji na temat stanu środowiska.

1.2.7. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020)

oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią cząstkowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorządy województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele cząstkowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,

- zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
- zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
- zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.8. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* jest instrumentem wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG w odniesieniu do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych z oczyszczalni > 2 000 RLM oraz redukcji związków azotu i fosforu.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r. i 2017 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowania wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Plany gospodarowania wodami (PGW) są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. To dokument który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Omawiany obszar znajduje się w zlewni cieką spod Zagórek, współtworzącym zlewnię rzeki Białej. Przepływającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodabniają go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny (zgodnie z oceną stanu na 2012 r.). Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrażona.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.) oraz art. 46 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.44.2018.EC z dnia 03.09.2018 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (uzgodnienie nr 15/NZ/2018 z dnia 27.08.2018 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr XLIX/746/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłaby skutkować realizacja ustaleń tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Szczególną uwagę zwrócono na wyeliminowanie lub ograniczenie potencjalnych zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko (w tym zdrowia i życia ludzi) wprowadzonych ustaleń planistycznych.

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziaływaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami (w tym wtórnymi) oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Dla zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje

Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu

Budowa geologiczna, geomorfologia oraz powierzchnia terenu

W szerszym układzie przyrodniczym, teren objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Budulcem pokrywy glebowej są utwory czwartorzędowe zlodowacenia środkowopolskiego. Rzędne terenu wahają się od ok. 143 m n.p.m. części północnej terenu opracowania (dolina cieką spod Zagórek, bliskie sąsiedztwo koryta) do ok. 155 m n.p.m. w skrajnie południowej części projektu planu (okolice skrzyżowania ul. Wodnej i Stoczni Gdańskiej).

Na podst. map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. widoczne jest, że północną część obszaru opracowania zajmuje taras zalewowy, dno doliny zbudowane z piasków humusowych i namułów dolin i zagłębień okresowo przepływowych, zaś południową - wysoczyzna moreny ablacyjnej (złożona w większości z gliny zwałowej a dodatkowo w skrajnie południowej części z piasków, żwirów, głazów lodowcowych na glinach).

W *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 2012) na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) utrzymana została dotychczasowa charakterystyka geomorfologiczna obszaru: część północna – dno doliny rzecznej (zbudowana z piasków humusowych i namułów den dolinnych oraz zagłębień okresowo przepływowych) oraz południowa – wysoczyzna moreny ablacyjnej (złożona z piasków, żwirów i głazów lodowcowych).

Większość obszaru charakteryzuje się przepuszczalnością bardzo słabą (piaski gliniaste, pyły, gliny i ropy), z mniejszym udziałem przepuszczalności słabej w części północnej (piaski

drobne i słabogliniaste oraz piaski pylaste). Teren objęty projektem planu został częściowo przekształcony antropogenicznie, w wyniku realizacji układu komunikacyjnego i wprowadzanej zabudowy profile gleb zostały zniekształcone, dokonano także nasypów ziemi i gruzu. Z tego też względu obecnie grunty mogą posiadać zróżnicowaną przepuszczalność.

Teren morfologicznej doliny rzecznej stanowi teren o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy (wysoki poziom wód gruntowych, obecność utworów mineralno-organicznych, teren okresowo podmokły). Pozostała część obszaru objęta projektem planu stanowi średnio korzystne warunki do zabudowy, głównie ze względu na wysoki poziom wód gruntowych – 1 – 2 m p.p.t. W odległości ok. 150 m od ul. Zabłudowskiej we wschodniej części projektu planu (poza doliną rzeczna) jest terenem o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy.

warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych zauważa się, że omawiany obszar znajduje się w zlewni Cieku spod Zagórek, przynależącej do zlewni rzeki Białej (a następnie w kolejności: Supraśli, Narwi i Wisły). Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych, na niezagospodarowanych gruntach, odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku przepływającego cieku. Z terenów utwardzonych, komunikacyjnych woda odprowadzana jest w sposób sztuczny, tzn. kierowana w odpowiedni sposób do studzienek, kolektorów by nie spowodować zakłóceń z korzystania z danej infrastruktury podczas nagłych opadów.

Za północną i wschodnią granicą obszaru opracowania znajduje się otwarte, uregulowane, nieobwałowane koryto cieku spod Zagórek (zdj. 1) wraz z dopływem do niego. Ciek ten uchodzi docelowo do Stawu Dojlidzkiego, ale należy zauważyć, że jego ciągłość została przerwana (po wschodniej stronie ulicy Zabłudowskiej) poprzez powstającą zabudowę wraz z infrastrukturą. Ponadto na analizowanym terenie znajdują się dwa zbiorniki wodne (wg podziału gruntów na podst. Rozp. Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków – są to grunty pod stawami) nie mające połączenia z ciekami (jeden z nich przedstawiony jest na zdj. 2). Zbiornik przy ul. Wodnej, położony na dz. nr 274/1 i 274/2 (obręb Dojlidy Górne) posiada powierzchnię 0,1123 ha i w ciągu ostatnich kilku lat bardzo szybko ulega zarastaniu, jego lustro wody dramatycznie się zmniejsza. Natomiast zbiornik wodny przy ul. Zatokowej (zdj. 2) utrzymany jest w bardzo dobrym stanie, jego powierzchnia to 0,0652 ha. Są to zbiorniki wodne ukształtowane przez właścicieli gruntów.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej

Zdjęcie 1 Ciek za północną granicą opracowania (widok z ul. Zabłudowskiej w kierunku zachodnim)

Zdjęcie 2 Zbiornik wodny przy ul. Zatokowej

Niezagospodarowany obszar doliny rzecznej oraz tereny zabudowy z towarzyszącym udziałem roślinności są traktowane jako tereny retencyjne z odpływem naturalnym. Większość pozostałego obszaru charakteryzuje się możliwością infiltracji i intercepcji (głównie tereny porolne na utworach przepuszczalnych) oraz z dominacją intercepcji oraz odpływu powierzchniowego i podziemnego (tereny pokryte wielowarstwową roślinnością, sprzyjającą zatrzymywaniu wody i jej częściowej retencji). Wszelkie tereny z roślinnością powodują częściowe spowolnienie odpływu i zatrzymywania wody w glebie. Natomiast powierzchnie dachów, ulic, chodników, placów i wszystkie inne grunty pokryte sztuczną nawierzchnią cechuje całkowity brak infiltracji, praktycznie cała woda opadowa i roztopowa jest szybko odprowadzana do kanalizacji deszczowej.

W wyniku zabudowy zlewni zmniejsza się powierzchnia chłonna, zdolna do retencjonowania wody i kierowania jej do odpływu podziemnego za pośrednictwem wód gruntowych. Projektowany system kanalizacji deszczowej będzie szybko wyprowadzał wody ze zlewni. W okresach utrzymującej się suszy hydrologicznej cieki w otoczeniu analizowanego terenu są i będą zagrożone wysychaniem. Utrzymanie rowów oraz innych podłużnych zagłębień jest niezwykle ważne w przypadku kierowania wód podczas nagłych opadów nawałnych i zabezpieczenia dóbr materialnych. Taką rolę będzie pełnił teren wzdłuż otwartego koryta cieku przy projektowanej ul. Skowronkowej (za północną granicą opracowania).

Warunki gruntowo-wodne terenu są ściśle związane z budową geologiczną i hydrograficzną. Na dominującej części analizowanego terenu głębokość występowania pierwszego poziomu wody od powierzchni terenu kształtuje się od 1-2 m p.p.t., jedynie w otoczeniu ul. Zabłudowskiej i Wodnej – 2-4 m p.p.t. Poziom wód gruntowych może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych.

Doliny rzeczne stanowią obszar nieprzydatny do zabudowy z powodu występowania gruntów mineralno-organicznych i organicznych w obniżeniach terenu, z płytką wodą gruntową i możliwością zalewu wodami powierzchniowymi. Są to tereny okresowo podmokłe.

Ciek otaczający obszar opracowania od północy i wschodu uchodzi do Białej. Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych. Ogólna ocena stanu wód Białej jest od wielu lat zła, na co ma wpływ wielkość oddziaływania aglomeracji i mały przepływ naturalny wód w stosunku do ilości odprowadzanych, dobrze oczyszczonych ścieków. W ocenie jakości uwidacznia się zły stan ekologiczny rzeki oraz wpływ związków biogennych powodujących eutrofizację wód.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052 o dobrym stanie ilościowym i dobrym stanie chemicznym.

Teren objęty opracowaniem nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

szata roślinna

W północnej części analizowanego obszaru (zasięg doliny rzecznej) znajdują się zbiorowiska łąki śmiałkowej *Deschampsietum caespitissae*, uważane wg autorów *Ekofizjografii Białegostoku* za tereny o wysokiej bioróżnorodności wskazane do zachowania lub ochrony. Teren ww. zbiorowiska, znajdujący się przy ul. Zabłudowskiej, w wyniku zabudowy i utwardzenia stracił swoje właściwości oraz ograniczył rozmiar i obecnie obejmuje zasięg poza obszarem projektu planu. Poza tym w części północnej, w niewielkim zbiorniku wodnym, zinwentaryzowano zbiorowisko roślin wodnych - zespół żabiścieku i osoki *Hydrocharitetum morsus-ranae*. Ponadto w dolinie rzecznej występują nieklasyfikowane zbiorowiska wybitnie antropogeniczne.

Na analizowanym terenie wg mapy ewidencyjnej zauważa się równomierne rozłożenie 72 sztuk drzew iglastych oraz 73 drzew liściastych.

W części zachodniej objęto terenem opracowania 0,0691 ha gruntów leśnych. Stanowią one skrajny fragment dużego powierzchniowo obszaru leśnego. Teren ten stanowi w przewadze sosnę w drzewostanie.

Znaczna część obszaru objęta projektem planu znajduje się w IV strefie wegetacji porostów (korę drzew kolonizują porosty skorupiaste, łusczkowate oraz gatunki o plechach listkowatych; obfitsze i bardziej gatunkowo zróżnicowane występowania porostów listkowatych, a także pojedynczych plech krzaczkowatych dowodzi znacznej poprawy warunków bioekologicznych tej strefy) (*Kwiatkowski i Gajko 2012 za Matwiejuk 2007*).

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

Teren objęty opracowaniem przylega do obszaru systemu przyrodniczego zawartego w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*. Zachowanie systemu przyrodniczego miasta wpływa na ochronę walorów przyrodniczych, zapewniających prawidłowe funkcjonowanie przyrody, a także odpowiednie standardy życia ludzi w mieście.

Wspomagający system przyrodniczy stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego przenikając w obszary zurbanizowane. Wspomagający system przyrodniczy tworzy w projekcie planu teren częściowo zurbanizowany zabudowy mieszkaniowej, z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej, łączący dwie enklawy obszarów podstawowego systemu przyrodniczego. Zainwestowanie tego terenu powinno być ograniczone ze względu na uwarunkowania ekofizjograficzne. Wyznaczony w *Studium* wspomagający system przyrodniczy w obszarze objętym opracowaniem został częściowo zdegradowany terenem przeznaczonym na silnie zintensyfikowaną szeregową zabudowę mieszkaniową jednorodziną (wydaną na podst. decyzji o warunkach zabudowy).

Funkcję łącznika systemu przyrodniczego będzie pełnił teren biologicznie czynny wzdłuż koryta ciek przy projektowanym przedłużeniu ul. Skowronkowej, tuż za północną granicą opracowania. Rozwiązanie to zapewni w sposób minimalistyczny lokalne połączenia w obszarze dolin rzecznych oraz zapewni powierzchnię retencyjną.

Dolina ciek pod Zagórek częściowo ujęta w obszarze opracowania funkcjonuje jako korytarz ekologiczny w skali miasta. Układ dolin stanowi bazę do migracji wielu gatunków roślin i zwierząt. Doliny rzeczne są – poza lasami – najbardziej wartościowym środowiskiem przyrodniczym, stanowiącym podstawę bytu bogatej grupy zbiorowisk roślinnych, chronionych gatunków roślin oraz organizmów zwierzęcych: owadów (motyli), ptaków, płazów, gadów

i ssaków. Są to ostoje różnorodności biologicznej na terenie Białegostoku. Należy zapewnić w przyszłym zagospodarowaniu charakterystyczną roślinność - siedliska podmokłe, zbiorowiska przybrzeżne ze strefą migracyjną dla drobnych zwierząt. Najważniejsza jest ochrona funkcjonalności korytarzy i niedopuszczenie do zablokowania ich ciągłości. Korytarz wzdłuż dolin rzecznych cechuje się najszerszym spektrum występowania gatunków, jest miejscem żerowania, rozrodu, schronienia dla części organizmów występujących w płatach połączonych przez korytarze ekologiczne. Korytarze ekologiczne stanowią istotny element struktury przestrzeni przyrodniczej, pozwalający na łączenie w sieć obszarów cennych przyrodniczo, a tym samym umożliwiają funkcjonalne wzmocnienie systemu przyrodniczego.

fauna

Na terenie objętym opracowaniem nie zinwentaryzowano (Chętnicki i in. 2011, Mirski i in. 2011) gatunków płazów, gadów, ssaków, ptaków i motyli. Mimo wszystko teren objęty opracowaniem jest schronieniem dla wielu gatunków fauny i awifauny ze względu na małą intensywność zabudowy. Dodatkowo kwitnące drzewa i przydomowe kwiaty korzystnie wpływają na liczebność owadów błonkoskrzydłych (pszczoł, trzmieli, motyli) w mieście.

jakość powietrza

W wykonanej „Ocenie poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref województwa podlaskiego w 2017 roku” (WIOŚ 2018) sklasyfikowano Białystok (strefa – aglomeracja białostocka) pod względem:

- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla SO₂, NO₂, PM10, ołowiu w pyłe zawieszonym PM10, benzenu, tlenu węgla oraz pyłu zawieszonym PM2,5 w klasie wynikowej A,
- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu, kadmu i niklu w pyłe zawieszonym PM10 w klasie wynikowej A, z wyjątkiem benzo(a)pirenu – klasa wynikowa C,
- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D2.

Wyniki badań przeprowadzane od 2004 r. stwierdzają przekroczenia poziomów celów długoterminowych dla ozonu dla kryterium - ochrona zdrowia. Ozon troposferyczny (przyziemny) powstaje m.in. w wyniku spalania paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych, posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, zmniejszenia wydolności płuc, zmęczenia, senności, złego samopoczucia, bólu głowy oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi.

W poprzednich latach sygnalizowano problem z dotrzymaniem normy dla benzo(a)pirenu i ostatnie badania potwierdziły konieczność podjęcia działań na rzecz ograniczenia stężeń tego zanieczyszczenia. Teren objęty projektem planu znajduje się w obszarze przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu Pd12aBiB(a)Pa01 wyznaczonego w *Programie ochrony powietrza* (2013 r.). Benzo(a)piren jest głównym przedstawicielem wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, których źródłem mogą być silniki spalinowe, spalanie odpadów, liczne procesy przemysłowe, a także wszelkie procesy rozkładu termicznego związków organicznych

przebiegające przy niewystarczającej ilości tlenu. Nośnikiem B(a)P w powietrzu jest pył, dlatego jego szkodliwe oddziaływanie jest ściśle związane z oddziaływaniem pyłu oraz jego specyficznymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi. Benzo(a)piren oddziałuje szkodliwie nie tylko na zdrowie ludzkie, ale także na roślinność, glebę i wodę. Wykazuje on małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością kumulacji w organizmie. Wysokie wartości B(a)P w mieście występują w miesiącach zimowych. Można zatem założyć, że odpowiedzialna jest za nie przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym oraz w mniejszym stopniu komunikacja samochodowa.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórka i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2019 r. wyniosła 9,2 °C (GUS 2020). Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,4 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2015 - 2019 wyniosła 681 mm (GUS 2016 – 2020). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

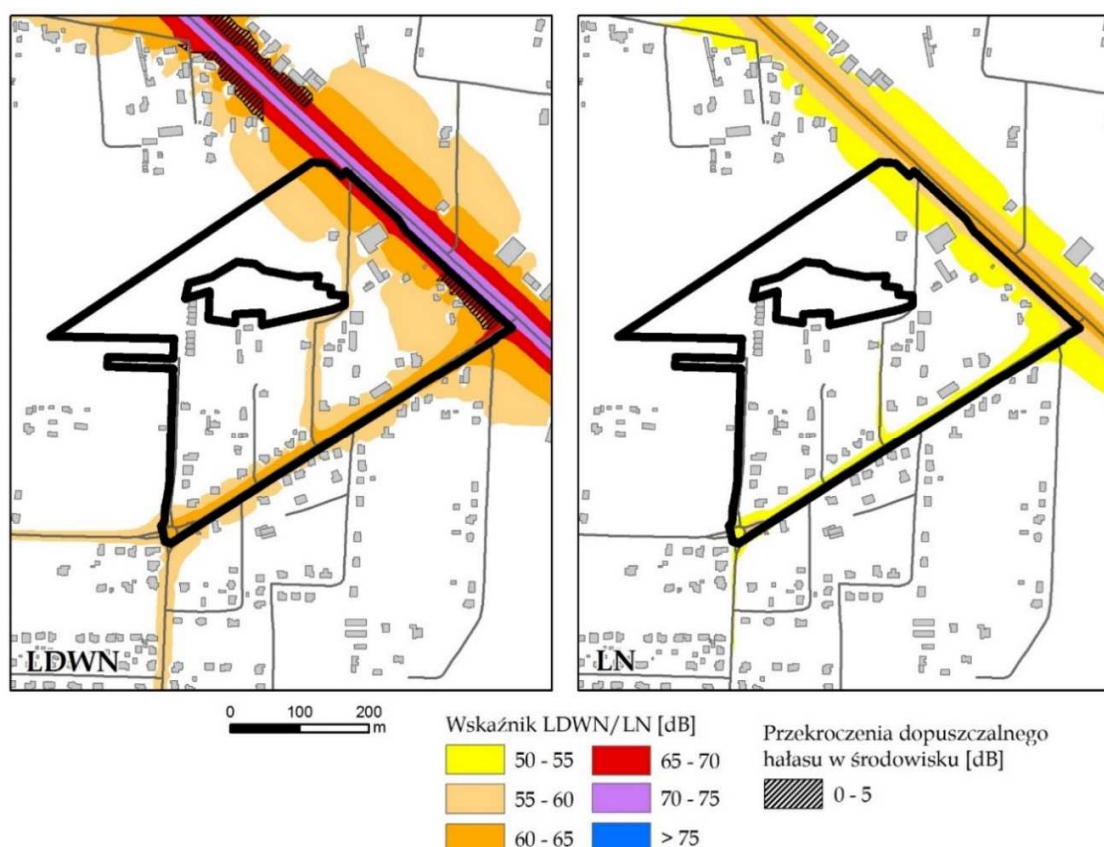
Północna część obszaru opracowania (obniżona, płaska, niezabudowana dolina rzeczna) jest terenem z dominacją procesu stagnacji powietrza wg funkcji klimatycznych określonych w *Ekofizjografii Białegostoku*. Jej znaczenie dla wymiany powietrza zmieni się w przyszłości, gdy okoliczny teren zostanie zabudowany – obszar ten w dalszym ciągu będzie cechować się ograniczeniem wymiany poziomej powietrza, jednak wzrośnie jego rola jako terenu kontrastującego termicznie.

Teren urbanizujący się wraz z powstającymi budynkami (w tym też zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń pomiędzy nimi) utrudnia przewietrzanie i ten proces będzie się pogłębiał. Zadowalające jest, że nadal znaczna część analizowanego projektu planu jest niezagospodarowana, występuje roślinność niska, łąkowa, ogrodowa, są to obszary z dominującym procesem przewietrzania. Występujące zbiorniki wodne posiadają cechy dynamizujące wymianę powietrza.

Obszar doliny w północnej części opracowania to powierzchnia niekorzystnych zjawisk biotopoklimatycznych, m.in.: nadmiernej wilgotności powietrza, występowania zjawisk inwersyjnych, splotów zimnych mas powietrza, zmrozowisk. Teren z dużym udziałem roślinności naturalnej i półnaturalnej wpływa korzystnie na warunki aerosanitarne na obszarach przyległych. Dolina stanowi korytarz wentylacyjny między terenami zabudowanymi. Wiatry (głównie zachodnie) poprawiają stan czystości powietrza (przewietrzają, dotleniają), zapobiegają tworzeniu się zastoisk smogowych i inwersji temperatur powietrza, co predysponuje ten teren do pełnienia funkcji wypoczynkowo-zdrowotnych i rekreacyjnych.

klimat akustyczny

Głównym źródłem hałasu na omawianym terenie, wg *Mapy akustycznej miasta Białystok* (2017 r.), jest granicząca od strony północno-wschodniej z projektem planu – ul. Zabłudowska (rys. 5). Na wspomnianej mapie akustycznej widoczne są przekroczenia hałasu w porze dziennej od wspomnianej ulicy do 5 dB na terenie obecnie użytkowanym w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W projekcie planu przeznaczono ten teren pod zabudowę usługową – niewrażliwą akustycznie. W zasięgu wspomnianych przekroczeń dopuszczalnego hałasu w środowisku nie znajdują się budynki wrażliwe akustycznie.

Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze opracowania
źródło: *Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.*

W porze nocnej hałas komunikacyjny ulega zmniejszeniu, nie występują przekroczenia względem zabudowy wrażliwej.

Hałas komunikacyjny nie stanowi problemu względem przyszłego zagospodarowania terenu opracowania. Sąsiedztwo projektowanego przedłużenia ulicy Skowronkowej (za północną granicą opracowania) oraz przy ul. Zabłudowskiej w większości przeznaczone jest pod zabudowę usługową. Potencjalna zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna mogąca zostać zrealizowana w liniach wydzielenia wewnętrznego „A” na terenach o symbolach 1.1U,UC i 1.2U,UC jest położona w znacznej odległości od ww. ulic – liniowych emitorów hałasu.

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w zasięgu oddziaływania hałasu przemysłowego i kolejowego (*Mapa akustyczna z 2017 r.*).

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Na obszarze objętym projektem planu nie występują zabytki archeologiczne, zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków lub ujęte w gminnej ewidencji zabytków oraz niebędące zabytkami dobra kultury współczesnej.

pozostałe informacje dotyczące zdrowia i życia ludzi

W północnej części terenu objętego opracowaniem, znajduje się stacja paliw. Rozszczelnienie instalacji do dystrybucji paliwa bądź cystern je transportujących może powodować zagrożenie wybuchem wokół stacji. Na etapie eksploatacji stacji potencjalne zagrożenie wiąże się z emisją spalin i hałasu z przejeżdżających samochodów.

Obszar projektu planu jest częściowo skanalizowany, występuje wiele zbiorników na nieczystości płynne (tzw. szamba). Ich lokalizacja jest konfliktowa pod względem położenia na terenie z wysokim poziomem wód gruntowych. Ważne jest, by jak najszybciej nastąpiło podłączenie budynków do ogólnomiejskiej sieci kanalizacyjnej ze względu na ochronę środowiska wodno-gruntowego.

W obecnym stanie zagospodarowania, na omawianym terenie oraz w jego sąsiedztwie nie występują stacje bazowe operatorów telefonii komórkowej. Poziom pól elektromagnetycznych w środowisku (tło elektromagnetyczne) na terenie Polski w miejscach dostępnych dla ludności utrzymuje się na niskim poziomie (0,39 V/m). Średnia arytmetyczna z uśrednionych wartości natężeń pól elektromagnetycznych w woj. podlaskim w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys. wyniosła w 2018 r. – 0,27 V/m. W żadnym z badanych punktów na terenie Białegostoku nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 0,95 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m) (GIOŚ 2019).

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu

W przypadku braku planu na terenie opracowania stan zagospodarowania nie ulegnie większemu przeistoczeniu. Większość terenu zajmuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z mniejszym udziałem usług w pobliżu ul. Zabłudowskiej. Zmian w przyszłym zagospodarowaniu można byłoby się spodziewać z dużym prawdopodobieństwem poprzez wprowadzenie zabudowy szeregowej w istniejącą tkankę zabudowy jednorodzinnej. W obszarze objętym opracowaniem zastosowane zostałyby decyzje o warunkach zabudowy w celu prowadzenia polityki przestrzennej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta) oraz inne

powierzchniowe formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 4 km w kierunku północno-zachodnim oraz drzewa będące pomnikami przyrody.

Teren ujęty w projekcie planu obejmuje w części północnej morfologiczną dolinę rzeczną. Korytarz ekologiczny doliny Białej i jej dopływów stanowi w skali lokalnej najważniejszy ciąg ekologiczny za pośrednictwem, którego realizują się związki pomiędzy Puszcza Knyszyńską, Stawami Dojlidzkimi i Doliną Supraśli. Odgałęzienia tego systemu pozwalają na wzajemne powiązania większych kompleksów leśnych i terenów otwartych na terenie miasta i poza nim. Te naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej.

Dopuszczone na terenie usługowym w projekcie planu ewentualne przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą szerzej rozpatrzone przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględni się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji i zastosowanej technologii.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 4,7 km od projektu planu w kierunku wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 6). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliżej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 4 km w kierunku północno-zachodnim) oraz drzewa będące pomnikami przyrody.

Na podst. *Studium hydrograficznego doliny rzeki Białej z wytycznymi do zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego i elementami małej retencji (...)* zauważono, że reżim hydrologiczny kształtowany jest przez odprowadzanie wód deszczowych z terenów miejskich za pomocą sieci kanalizacyjnej. Stany i przepływy Białej charakteryzują się dużą zmiennością. Po wystąpieniu opadu reakcja zlewni jest bardzo szybka, zaś w okresach bezopadowych stany i przepływy Białej są bardzo niskie, po wystąpieniu opadów, szczególnie nawalnych wzrastają gwałtownie. Tak duża zmienność stanów i przepływów wody w Białej (a tym samym i mniejszych cieków) oraz szybkie tempo reakcji zlewni na opady wskazują na konieczność:

- podjęcia działań w zlewni prowadzących do zmniejszenia lub/i rozłożenia w czasie dopływów do koryta rzeki, szczególnie w trakcie opadów nawalnych,
- realizacji działań dla ograniczenia skutków występowania przepływów wezbraniowych.

Istotą polityki wodnej miasta powinno być usuwanie problemu nadmiernej koncentracji odpływu po opadach nawalnych ze względu na zwiększającą się powierzchnię terenów nieprzepuszczalnych. Działania powinny być prowadzone na całym obszarze zlewni rzeki Białej,

zatem i analizowanego terenu opracowania. Utrzymanie powierzchni biologicznie czynnej przyczyni się do ograniczenia spływu powierzchniowego oraz zwiększenia czasu retencji wód opadowych.

Procesy urbanizacyjne będą prowadziły do zwiększenia obszarów nieprzepuszczalnych, jednak nie musi być to równoznaczne ze zwiększeniem fal wezbraniowych i pogarszaniem jakości wód Białej w przyszłości. Warunkiem jest zwiększenie retencji wód deszczowych na obszarze zlewni przez tworzenie obszarów infiltracyjnych lub okresowych zbiorników dla wód deszczowych. Stosowanie takich rozwiązań technicznych prowadzi nie tylko do bardziej równomiernego dopływu wód do rzeki (wpłynie pozytywnie na bilans wodny zlewni), ale także do poprawy jej jakości przez zmniejszenie zawartości materiału wleczonego i zawieszzonego w wodzie.

Należy także dołożyć wszelkich starań, aby ograniczyć niekorzystną ingerencję na terenach dolinnych przeznaczonych pod zainwestowanie. Klimat obszarów dolinnych charakteryzują często występujące inwersje termiczne i potencjalnie niższe temperatury, a także podwyższony stopień uwilgotnienia. Doliny stanowią najważniejszy element systemu przyrodniczego Białegostoku, pełnią funkcję korytarza ekologicznego, korytarza przewietrzającego miasto, odbiornika wód opadowych i roztopowych, w tym wód z systemów kanalizacji deszczowej. Każde uszczuplenie powierzchni doliny stanowi pogorszenie wymienionych funkcji. Niezmiernie istotne jest, aby dolin rzecznych nie poddawać procesom intensywnej zabudowy. Należy unikać tworzenia stref konfliktowych w obrębie ciągów ekologicznych, nadając priorytet funkcjom ochronnym tych obszarów.

Wysokie stany wód w dolinie rzecznej mogą spowodować lokalne podtopienia otoczenia. Ważne jest by tam gdzie to możliwe nie utwardzać powierzchni, nie wprowadzać kondygnacji podziemnych i zachować tereny biologicznie czynne. Nie uszczelnianie terenów dolinnych oraz brak głębokiej ingerencji w podłoże zminimalizuje ryzyko strat wywołanych zalaniem, podtopieniem, nie utrudni przepływu wód gruntowych w kierunku cieków występujących w najniższej położonych miejscach.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA

Generalną zasadą zagospodarowania przestrzennego jest zrównoważony rozwój.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska należy zaliczyć m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

W ustaleniach zawartych w projekcie planu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju:

- uwzględniono wymagania ochrony środowiska,
- ustalono powierzchnie biologicznie czynne,
- uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, pól elektromagnetycznych, wód i hałasu.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- ustalenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach,
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW,
- dopuszczenie korzystania z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych: wodnej i parowej zlokalizowanych poza granicami planu i innych systemów i czynników służących do przesyłania energii, niż wyżej wymienione.

Celem *Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku* jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Mapę akustyczną miasta Białostok* z 2017 r. oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białostok* z 2018 r. W projekcie planu ustalono odnośnienie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oraz mieszkaniowo-usługową. Ponadto w projekcie planu nie zakazuje się rozwiązań technicznych w celu ograniczenia potencjalnej uciążliwości akustycznej. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białostok* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności telefonii bezprzewodowej z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza obszarem opracowania oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej. Dodatkowo ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Analizowany teren należy do zlewni rzeki Białej, a docelowo do obszaru dorzecza Wisły. Pozostawione powierzchnie biologicznie czynne będą miejscem, na którym będzie następowała infiltracja wód opadowych i ich retencjonowanie na powierzchni oraz w gruncie. Wspomoże to proces podczyszczania wód opadowych oraz

zapewni prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne. Wykraczając poza ramy ustaleń projektu planu należy zauważyć, że koryto cieku przy projektowanej ul. Skowronkowej zostanie zachowane w formie otwartej z zapewnieniem wzdłuż niego terenu biologicznie czynnego.

Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzenie ścieków do tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej oraz do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków. Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Zaleca się bez zbędnej zwłoki wprowadzenie kanalizacji sanitarnej w obszarze objętym opracowaniem ze względu na możliwość zanieczyszczenia gleby, wody i roślin oraz pośrednio zagrożenia zdrowia ludzi, w przypadku nieszczelności oraz nieprawidłowego funkcjonowania ww. obiektów.

Celem *Europejskiej Konwencji Krajobrazowej* jest m.in. promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu. W celu realizacji zapisów *Konwencji* należy podjąć działania zmierzające m.in. do prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi oraz uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią. Krajobraz omawianego terenu nie ulegnie znaczącej zmianie, będzie to nadal teren o charakterze podmiejskim zdominowany przez zabudowę mieszkaniową jednorodziną wraz z dużym udziałem zieleni urządzonej, ogrodowej. Zabudowa usługowa będzie się koncentrowała głównie przy skrzyżowaniu ul. Zabłudowskiej z przedłużeniem ul. Skowronkowej.

W projekcie planu przeznaczono 0,0691 ha gruntu leśnego do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne. Jest to skrajny, niewielki fragment dużego, zwartej powierzchniowo obszaru leśnego. Potrzeba ta podyktowana jest koniecznością korekty przebiegu ul. Wodnej o symbolu 3KD-D. Zmiana przeznaczenia terenu objętego do odlesienia nie spowoduje ograniczeń w jakości gospodarki leśnej ani nie wpłynie negatywnie na ochronę gruntów leśnych w stosunku do stanu obecnego.

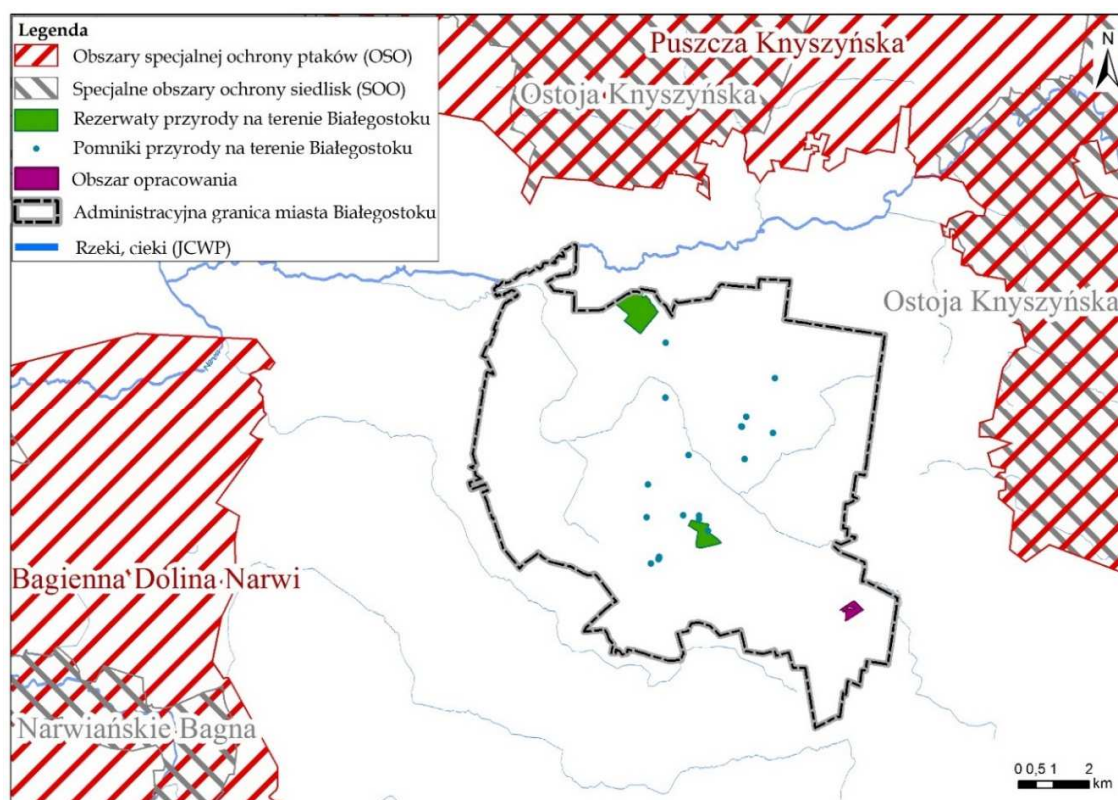
Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białostok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

Możliwość funkcjonowania zbiorników wodnych, zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania ograniczy negatywne skutki susz i powodzi. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą

przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w SPA2030 by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawaalnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia terenu opracowania) obszarów Natura 2000 – Puszcze Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów (rys. 6).

Rysunek 6 Lokalizacja terenu opracowania względem najbliższych form ochrony przyrody

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
 w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródłiskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Projekt planu nie wpłynie ponadto na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będącymi głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej jako obszaru specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie poprzez zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

W związku z powyższym, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 2) w skali lokalnej, który będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
Różnorodność biologiczna	możliwość funkcjonowania zbiorników wodnych jako siedlisk fauny, zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę,	+ S Śr/D B + S B
Ludzie	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami, spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz emisję zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi;	+ D S B/P - D B
Zwierzęta	przebywanie zwierząt (w tym ptaków), w dolinach rzek, wśród drzew i krzewów owocowych oraz ogrodach przydomowych przy zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej,	+ P D
Rośliny	funkcjonowanie roślinności zależnej od wody stojącej przy zbiornikach wodnych, zmiana przeznaczenia gruntów leśnych 0,0691 ha na cele nieleśne – pod drogę (cel publiczny) pozbawi fragment terenu drzewostanu; zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, zniszczenie części terenów leżących w dolinie rzecznej pod powierzchnie utwardzone,	+ B D -/+ S B + D B - K S B
Woda	kontynuacja podłączania budynków do systemu wodno – kanalizacyjnego, tymczasowe funkcjonowanie szamb (zbiorników na nieczystości płynne), dążenie do ograniczenia powierzchni nieprzepuszczalnych, potencjalna możliwość podtopień budynków zrealizowanych na terenach z poziomem wód gruntowych: 1 - 2 m p.p.t.,	+ D S B - S B + P - Śr B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń z ruchu pojazdów oraz indywidualnych źródeł ciepła, kształtowanie zieleni przyulicznej i zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (w zależności od rodzaju terenu),	- D/S S/Ch B/P + P D

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
 w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
	stosowanie nowoczesnych technologii względem ochrony powietrza, w źródłach ciepła, stosowanie proekologicznych nośników energii lub podłączenie do ciepłej sieci miejskiej,	+ D B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu poprzez zrównania, wykopy, nasypy itp.,	- D S B
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego, wzrost udziału powierzchni zainwestowanych,	+ S B/P - D S B
Krajobraz	kształtowanie krajobrazu zurbanizowanego z dominującą zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz z zintensyfikowanym ośrodkiem usługowym w północnej części objętego terenu,	+ D S B
	wprowadzenie ładu urbanistycznego w osiedle zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, uzupełnienie wolnych przestrzeni w uporządkowany sposób,	+ D S B
Klimat	warunki topoklimatyczne obszaru zostały ukształtowane istniejącą zabudową,	- D S B/P
	zachowanie zbiorników wodnych, minimalnego terenu biologicznie czynnego mającego korzystny wpływ na mikro- i topoklimat,	+ S D P
Zasoby naturalne	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ S D P
Zabytki	brak	
Dobra materialne	zlokalizowanie budynków na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych będzie pogarszać ich warunki higieniczno-sanitarne (rozwój pleśni i grzybów).	- D/Śr S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie,
 „+” - pozytywne, „-” - negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym, poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

Omawiany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W chwili obecnej niemożliwe jest bardziej szczegółowe określenie ram dla późniejszej realizacji takich przedsięwzięć. Wymaga to szerszego rozpatrzenia podczas poddania inwestycji ocenie oddziaływania na środowisko, przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględni się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi

w zakresie kształtowania zieleni:

- ustala się zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
- ustala się kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,
- ustala się w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
- ustala się zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej i zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,
- w zakresie kształtowania przestrzeni publicznych (dróg publicznych) dopuszcza się lokalizację drzew, krzewów i roślinności niskiej,
- w zakresie zagospodarowania terenu, oznaczonego na rysunku planu jako okresowo podmokły ustala się zagospodarowanie powierzchni utwardzonych, dojazdów i parkingów z wykorzystaniem materiałów i systemów służących retencji wody, w tym materiałów naturalnych, przepuszczalnych;
- w zakresie zagospodarowania terenu, oznaczonego na rysunku planu jako okresowo podmokły zakazuje się:
 - lokalizacji kondygnacji podziemnych,
 - fundamentowania ciągłego w przypadku realizacji ogrodzeń,
- w obrębie projektu planu ustala się teren biologicznie czynny:
 - na terenach o symbolach 1.1U,UC, 1.2U,UC, 2.1U i 2.2.U – min. 30 %,
 - na terenach o symbolach 3.1MN,U i 3.2MN,U – min. 40 % w przypadku zabudowy mieszkaniowej lub min. 30 % w przypadku zabudowy usługowej i usługowo-mieszkaniowej,
 - na terenach o symbolach od 4.1MN do 4.4MN – min. 40 %,
 - na terenie o symbolu 5KP,IT – min. 50%.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych:

- ustala się ogólniejszą sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę, określone w przepisach o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę oraz korzystanie z własnych ujęć wody zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach prawa wodnego,
- ustala się ogólniejszą sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do:
 - tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólniejszej kanalizacji sanitarnej,
 - innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzenia ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków,
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych ustala następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - grunt, przy wykorzystaniu systemów retencji wody,
 - ciek spod Zagórek i rzekę Białą (zlokalizowaną poza granicami projektu planu) za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony powietrza:

- ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach,
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW,
- dopuszcza się korzystanie z ogólniejszych sieci ciepłowniczych: wodnej i parowej zlokalizowanych poza granicami planu i innych systemów i czynników służących do przesyłania energii, niż te wyżej określone.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku:
 - na terenach oznaczonych symbolami 3.1MN,U i 3.2MN,U – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej,
 - na terenach oznaczonych symbolami od 4.1MN do 4.4MN - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- ustala się obsługę łączności telefonii bezprzewodowej – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza obszarem opracowania oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej,
- ustala się lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,
- na całym obszarze objętym planem zakazuje się funkcji związanych z gospodarką odpadami w tym: z utylizacją, unieszkodliwianiem, zbieraniem (magazynowaniem), przechowywaniem i przetwarzaniem odpadów.

Na terenie objętym projektem planu ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli, obiektów małej architektury oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym lokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m. oraz obiektów budowlanych trudno dostrzegalnych z powietrza (w tym m.in. napowietrznych linii, masztów, anten, urządzeń na budynkach), których wysokość przekracza rzędną 186 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie planu ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne dla wszystkich terenów przeznaczonych pod zabudowę.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrebie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu, czy też zieleń ogrodowa lub ozdobna towarzysząca zabudowie nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. Zieleń pozytywnie wpływa na naszą psychikę; im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza. A odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza; stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych. Obszary zieleni pełnią funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju, zadbano o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Struktury zieleni

zapewniają miastu podniesienie standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach zatrzymywana, retencjonowana jest woda deszczowa, co przyczynia się do spowolnienia odpływu oraz poprawy bilansu wodnego zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych.

Zieleń w mieście poprawia skład powietrza wzbogacając go w tlen, w upalne dni reguluje temperaturę dając chłód i zacienienie w dzień, a oddając ciepło w nocy. Zachowanie dużego udziału terenów zieleni, drzew i krzewów spowoduje zmniejszenie presji na ogólnomiejską kanalizację burzową i pozwoli odnowić zasoby wód gruntowych, gdyż drzewa i krzewy zatrzymują (retencjonują) deszczówkę, ich korzenie ułatwiają jej powolną infiltrację do gruntu. Obficie wypełnione zielenią przestrzenie miejskie wpływają na jakość życia mieszkających tu ludzi.

Objęcie analizowanego terenu scentralizowanym systemem gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono w projekcie planu odprowadzenie ścieków do tymczasowych zbiorników bezodpływowych funkcjonujących do czasu powstania możliwości podłączenia do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej oraz do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków. Zaleca się bez zbędnej zwłoki wprowadzenie kanalizacji sanitarnej w obszarze objętym opracowaniem ze względu na możliwość zanieczyszczenia gleby, wody i roślin oraz pośrednio zagrożenia zdrowia ludzi, w przypadku nieszczelności oraz nieprawidłowego funkcjonowania ww. obiektów.

Ustalenie, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wody) oraz ciek spod Zagórek i rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu) za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej i rowów. Dopuszczenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych umożliwi magazynowanie wód opadowych „u źródła”, a zatem - zasilenie gruntu w wodę, zanik susz hydrologicznych, prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Wspomagającym ustaleniem w zakresie retencji obszaru jest zagospodarowanie terenu okresowo podmokłego w miejscach utwardzonych, dojściach, dojazdach i parkingach z wykorzystaniem materiałów i systemów służących retencji wody, w tym materiałów naturalnych, przepuszczalnych. Dodatkowo wprowadzony zakaz kondygnacji podziemnych na terenie okresowo podmokłym w obszarze morfologicznej doliny rzecznej doprowadzi do swobodnego przepływu wód gruntowych w warstwach piaszczystych w kierunku cieków z terenu zlewni.

Stan jakości powietrza w obszarze objętym projektem planu będzie utrzymane na podobnym poziomie, gdyż ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach, spalania gazów opałowych i olejów opałowych niskosiarkowych, spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła o mocy nie większej niż 30 kW. Dopuszczono korzystanie z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych: wodnej i parowej zlokalizowanych poza granicami planu i innych systemów i czynników służących do przesyłania energii. Dodatkowo w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania emitowanych substancji zapewniono na terenach zurbanizowanych jak największy wskaźnik minimalnego terenu biologicznie czynnego w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu.

W zakresie ochrony ludności przed hałasem wprowadzono do zapisów projektu planu klasyfikację terenów względem odnoszenia wartości dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowo – usługowej. Ustalenia planistyczne nie zakazują wprowadzenia rozwiązań technicznych, konstrukcyjnych budynków w celu zminimalizowania potencjalnego oddziaływania hałasu komunikacyjnego.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

W projekcie planu wskazano wiele ustaleń zmierzających do adaptacji do zmian klimatu. Możliwość dalszego funkcjonowania zbiorników wodnych, zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania ograniczy negatywne skutki susz i powodzi. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w *SPA2030* by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

W projekcie planu przeznaczono 0,0691 ha gruntu leśnego do zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne. Jest to skrajny, niewielki fragment dużego, zwartej powierzchniowo obszaru leśnego. Potrzeba ta podyktowana jest koniecznością korekty przebiegu ul. Wodnej o symbolu 3KD-D. Zmiana przeznaczenia terenu objętego do odlesienia nie spowoduje ograniczeń w jakości gospodarki leśnej ani nie wpłynie negatywnie na ochronę gruntów leśnych w stosunku do stanu obecnego.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo na całym terenie zakazano funkcji związanych z gospodarką odpadami w tym: z utylizacją, unieszkodliwianiem, zbieraniem (magazynowaniem), przechowywaniem i przetwarzaniem odpadów.

Ustalenia zawarte w projekcie planu nie wpływają negatywnie na dalsze funkcjonowanie w sąsiedztwie obszarów wskazanych w obszarach przeznaczonych pod tereny zieleni w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz nie utrudniają powiązań ekologicznych.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓLCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów (rys. 6).

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej sporządzana była równocześnie z opracowaniem dokumentu planistycznego. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu spowodowały uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego kierunku działań.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłby znacznie mniej korzystny, spowodowałby nieład przestrzenny przez wydawane jednostkowo decyzje o warunkach zabudowy. Brak sprecyzowanej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego wprowadziłoby chaos w tej części osiedla. Należy zauważyć, że obecna wersja ustaleń projektu planu daje większą potencjalną możliwość na utrzymanie zbiornika wodnego – stawu przy ul. Wodnej poprzez wydzielenie wewnętrznego symbolem „A” z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej niż jak to było w wersji pierwotnej – teren przeznaczony pod zabudowę usługową, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska. W związku z powyższym należy

stwierdzić, że korzystniejszym rozwiązaniem są działania przyjęte w zapisach planistycznych omawianego projektu planu.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.) oraz art. 46 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247). Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych zamierzeń realizacyjnych dokumentu planistycznego.

Ustalenia projektu planu dotyczą obszaru o powierzchni 14,95 ha, położonego na osiedlu Dojlidy Górne w Białymstoku pomiędzy: ulicą Zabłudowską, ulicą Stoczni Gdańskiej i Wodną oraz doliną ciekłu spod Zagórek. Na przedmiotowym obszarze przewiduje się głównie utrzymanie funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej o ekstensywnym charakterze, ustalenie zasad lokalizacji niezbędnych obiektów o funkcjach usługowych, a także określenie zasad obsługi komunikacyjnej.

Omawiany obszar stanowi obszar z intensyfikującą się zabudową mieszkaniową jednorodziną. W północnej części zasięgiem obejmuje część morfologicznej doliny ciekłu spod Zagórek. W otoczeniu analizowanego terenu znajdują się enklawy zadrzewień i lasów.

Potrzeba sporządzenia projektu planu jest podyktowana przede wszystkim z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, głównie mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym jej intensywności, parametrów i wskaźników zagospodarowania oraz układu komunikacyjnego. Tereny objęte opracowaniem wymagają określenia spójnych zasad zagospodarowania uwzględniających położenie w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju.

Przystępując do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej zadbano by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie i życie ludzi w strefie miejskiej.

Omawiany teren charakteryzuje się w większości średnio korzystnymi warunkami fizjograficznymi do zainwestowania i w mniejszym stopniu - dobrymi warunkami. Północną część opracowania obejmuje dolina rzeczna o niekorzystnych warunkach do zabudowy (wysoki poziom wód gruntowych, nienośne grunty). Obszar doliny postuluje się (wg opracowania ekofizjograficznego) do utrzymania i zagospodarowania na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, z przeznaczeniem pod teren zieleni urządzonej z minimalizowaniem przekształceń w obszarach dolinnych. Wskazane jest nie utwardzanie powierzchni i zachowanie bezpiecznego udziału terenów biologicznie czynnych. Zachowanie terenów okresowo podmokłych, daje warunki

do bytowania dla wielu gatunków zwierząt. Tereny te zatrzymują również wody opadowe, co spowalnia odpływ oraz poprawia bilans wodny zlewni. Wysokie stany wód w dolinach rzecznych mogą powodować lokalne podtopienia na terenie objętym projektem planu. Nie uszczelnianie terenów dolinnych zminimalizuje ryzyko strat wywołanych zalaniem.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju zadbano o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Cenne jest utrzymanie powiązań ze zdefiniowanymi terenami zieleni występującymi w sąsiedztwie analizowanego terenu, jak np. zadrzewienia, lasy, cieki i rowy w otwartych korytach. Struktury zieleni zapewniają miastu podniesienie standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach zatrzymywana, retencjonowana jest woda deszczowa, przez co nie dochodzi do szybkiego odpływu wód ze zlewni.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła zróżnicowane przekształcenia środowiska przyrodniczego, w zależności od aktualnego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakteru zaprojektowanych funkcji. Ocenę zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołaną realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w planie terenów różniących się przeznaczeniem, którą przedstawiono poniżej.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

FUNKCJA TERENU	WPLYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna MN	<ul style="list-style-type: none"> - uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi, - kształtowanie krajobrazu w zewnętrznym obszarze miasta, charakteryzującym się układem przestrzennym typowym dla terenów podmiejskich o niskiej intensywności zabudowy i wysokich walorach krajobrazowych, - zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin, - zagospodarowanie powierzchni utwardzonych, dojeżdż, dojazdów i parkingów z wykorzystaniem materiałów i systemów służących retencji wody, w tym materiałów naturalnych, przepuszczalnych na terenie okresowo podmokłym zwiększy powierzchnię retencyjną, - ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - zakaz kondygnacji podziemnych na terenie okresowo podmokłym wspomogą swobodny przepływ wód ze zlewni w kierunku cieku, - utwardzanie, uszczelnienie części powierzchni terenu, - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków, - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza, - scentralizowany układ wodno-kanalizacyjny wpływa pozytywnie na warunki gruntowo-wodne oraz warunki sanitarne ludności, - zabezpieczenie ludzi przed promieniowaniem elektromagnetycznym, - gospodarka odpadami oparta o system miejski, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku względem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku
 w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej

<p>Zabudowa usługowa U</p> <p>tereny rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² UC</p>	<ul style="list-style-type: none"> - uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi, - kształtowanie krajobrazu miejskiego, - wprowadzenie zieleni wysokiej po obrysie lub w obrębie parkingów, zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływają pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin, - zagospodarowanie powierzchni utwardzonych, dojeżdż, dojazdów i parkingów z wykorzystaniem materiałów i systemów służących retencji wody, w tym materiałów naturalnych, przepuszczalnych na terenie okresowo podmokłym zwiększy powierzchnię retencyjną, - ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - zakaz kondygnacji podziemnych na terenie okresowo podmokłym wspomogą swobodny przepływ wód ze zlewni w kierunku cieku, - utwardzanie, uszczelnienie dużej powierzchni terenu, - emisja hałasu pochodząca z manewrowania na parkingach, - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków, - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza, - scentralizowany układ wodno-kanalizacyjny wpływa pozytywnie na warunki gruntowo-wodne oraz warunki sanitarne ludności, - zabezpieczenie ludzi przed promieniowaniem elektromagnetycznym, - gospodarka odpadami oparta o system miejski,
<p>Drogi publiczne KD</p> <p>Droga wewnętrzna KDW</p>	<ul style="list-style-type: none"> - realizacja inwestycji celu publicznego (symbol KD), - emisja hałasu, - emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego, - zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odladzania jezdni, - wykopy, nasypy, utwardzenie nawierzchni, - zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne – pod drogę (cel publiczny) pozbawi fragment terenu drzewostanu, - stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności zapewni długoletni udział drzew w przestrzeni korytarzy ulicznych.
<p>Ciąg pieszy KP</p> <p>Infrastruktura techniczna IT</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zapewnienie ukierunkowania poruszania się po osiedlu oraz dostępności terenów dla mieszkańców, - zapewnienie powierzchni biologicznie czynnej.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zrównoważonego rozwoju.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia

mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne dla wszystkich terenów przeznaczonych pod zabudowę. Dodatkowo wprowadzono ustalenia dotyczące prawidłowego funkcjonowania na terenie dolinnym, określonym w projekcie planu jako okresowo podmokły, poprzez np. zakaz kondygnacji podziemnych, zakaz ciągłego fundamentowania podmurówek oraz wprowadzenie materiałów przepuszczalnych na parkingach, dojazdach, dojeźciach. Ustalenia te wspomogą prawidłowy przepływ wód gruntowych ze zlewni w kierunku cieków, co zmniejszy zagrożenie podtopieniami.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko opracowywano równoległe z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym projektu planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Brak realizacji projektu planu spowodowałby brak ochrony przedmiotowych terenów przed niepożądaną zabudową i przeznaczeniem niezgodnym z kierunkiem ich rozwoju określonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*. Zastosowane zostałyby inne procedury – decyzje o warunkach zabudowy w celu prowadzenia polityki przestrzennej. Mogłyby zostać podjęte działania inwestorów na tym obszarze zmierzające do uzyskania w trybie decyzji o warunkach zabudowy możliwości lokalizacji budynków o gabarytach i intensywności nieodpowiednich do charakteru osiedla. Procedury te również w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg opracowania, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórki obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 09.2020 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 11.2019 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 09.2020 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 11.2019 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 11.2019 r.;
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie ogłoszenia krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz jego dwóch aktualizacji (M. P. nr 58, poz. 775): załącznik nr 1 - Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (z 2003 r.); załącznik nr 2 - Aktualizacja załączników 1, 2, 3 i 4 do Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, stanowiących wykazy niezbędnych przedsięwzięć w zakresie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków do końca 2005 r., 2010 r., 2013 r. i 2015 r. (z 2005 r.); załącznik nr 3 - Aktualizacja Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych 2009 (z 2010 r.);
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. Nr 62, poz. 589);
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. poz. 652);
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. poz. 1183);
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98);
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911);
- Stan środowiska w województwie podlaskim Raport 2020, GIOŚ, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;

- Informacja Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stanie środowiska na terenie powiatu miasta Białystok, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok marzec 2018 r.;
- Ocena poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacja stref województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok kwiecień 2018 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Ocena poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2018 - w oparciu o wyniki pomiarów Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska, GIOŚ Departament Monitoringu Środowiska, Warszawa, październik 2019 r.;
- Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r.;
- Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r.;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Białystok 2017 r. – uchwała Nr XLIII/671/17 Rady Miasta Białystok z dnia 27 listopada 2017 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego - uchwała Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2777);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 - uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Uproszczony Plan Urządzenia Lasu dla miasta Białystok na okres od 01.01.2013 r. do 31.12.2022 r. (tom I i II);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;

- Studium hydrograficzne doliny rzeki Białej z wytycznymi do zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego i elementami małej retencji oraz prace hydrologiczne niezbędne do sporządzenia dokumentacji hydrologicznej, zespół autorski pod kier. S. Tyszewskiego i I. Kardela, Pracownia Gospodarki Wodnej PRO-WODA, Warszawa 2009 r.;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., 2000, Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- uchwała Nr XXX/342/12 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (obszar systemu przyrodniczego miasta);
- uchwała Nr XLIX/746/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej;
- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- własne obserwacje w terenie;
- <http://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <http://gios.gov.pl>;
- <https://wody.gov.pl>;
- <https://mapabts.pl>;
- <http://gisbialystok.pl>.

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1	Załącznik do uchwały Nr XLIX/746/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r.	4
Rysunek 2	Przydatność terenu do funkcji użytkowych	7
Rysunek 3	Wrys z <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku</i>	9
Rysunek 4	Obszar objęty projektem planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku.....	11
Rysunek 5	Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze opracowania	26
Rysunek 6	Lokalizacja terenu opracowania względem najbliższych form ochrony przyrody ..	32

SPIS TABEL

Tabela 1	Cele <i>Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok</i> powiązane z projektem planu.....	14
Tabela 2	Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska	33
Tabela 3	Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu	42

SPIS ZDJĘĆ

Zdjęcie 1	Ciek za północną granicą opracowania (widok z ul. Zabłudowskiej w kierunku zachodnim)	21
Zdjęcie 2	Zbiornik wodny przy ul. Zatokowej.....	21

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1	Istniejący stan środowiska przyrodniczego w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej	
Załącznik 2	Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej	
Załącznik 3	Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247)	

ZAŁĄCZNIK 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247)

Ja, Elżbieta Drożdżal, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Zabłudowskiej i Stoczni Gdańskiej oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.